

Opera Seconda

Arany középút

Folytatva a stílusosan az alsó és felső végeken, vagyis a Minivel és a Callas sorozattal elkezdett modellfrissítést, most az Opera 1.5, 2, 3 és 5-ös típusokat leváltó Prima, Seconda és Quinta hangsugárzók jelentek meg, nagyjából elődeikkel azonos áron, viszont a gyártó high-end sorozatát idéző kiviteli minőségben.

A neves hangszerépítők nyomdokain haladó itáliai hangsugárzó manufaktúrák termékei szinte minden esetben kimagasló esztétikai élményt nyújtanak, s ezen tulajdonságuk nagyon sok fejlett szépérezkű vásárló szemében különlegesen vonzó portékává teszi őket. A kifinomult kivitelnek, valamint az extra minőségű és sok különféle famunkának azonban komoly ára van, éppen ezért kellemes meglepetés az új Linea Classica hangsugárzók kifejezetten barátságos árfekvése, melyért precízen válogatott, igényes hangsugárzókat, lakkozott fa oldallapos MDF kabineteket és speciális, megtévesztően valódi hatású műbőr bevonatot kapunk.

Érdekes módon a kettő álló típusból és egy monitorsugárzóból álló széria tagjai a megszokott gyakorlattól eltérően különböző elvek szerint épülnek fel, így a felhasználási körüket legfőképpen meghatározó méreteken túlmenően működési elvüket tekintve is kínálnak választási lehetőséget. Hármójuk közül kétségkívül a Seconda névre hallgató középső modell, azaz a

kisebbit állódoboz a legérdekesebb, ugyanis ő az olcsóbb teljes értékű típus, de ami még fontosabb, zárt kivitelével üde színfoltot jelent napjaink reflexdobozoktól hemzsegő hangsugárzó piacán.

De vajon miért preferálja a legtöbb gyártó a reflex rendszert?

A válasz kézenfekvő és egyszerű - mivel ezzel a megoldással kisebb dobozméret és kevésbé igényes hangsugárzók felhasználása esetén is el lehet érni ugyanazt a basszus mennyiséget, mint a zárt rendszerrel, ráadásul a reflex port méretezésével még a mélyátvitel karakterisztikája is befolyásolható. Sokak téveszméjével szemben ettől a doboz ugyan nem megy mélyebbre, csak éppen az ügyesen megtervezett port révén megvalósuló felsőbasszus kiemelés és a rendszernek köszönhető "pumpáló-sabb" jelleg, hatásosabbá teszi a megszólalást, cserében viszont megnehezíti az elhelyezést. (A falak és sarkok közelsége általában akusztikai problémákat okoz.)

Zárt rendszer esetén a hangsugárzó rezonanciafrekvenciáját a doboz belső csillapítása feljebb tolja, ezért megfelelő mélyátvitel megvalósulásához lágy felfüggesztésű hangsugárzó, és az esetek többségében kifejezetten nagy doboztérfogat szükségeltetik. A jól megtervezett zárt hangsugárzó basszusa azonban pontos, jól kontrollált és megfogott, ráadásul a doboz tökéletes tömítettsége miatt gyorsabb, és akusztikailag is jóval kevesebb problémát okoz.

A 102,5 cm magas Seconda doboz szerkezete és belső merevítései MDF-ből készülnek, vaskos fa oldallapjai pedig enyhén összetartanak, így gátolva az állóhullámok kialakulását; a hangsugárzóknál alig szélesebb előlap és oldalfalaik erősen íves indítása pedig a diffrakciókat csökkenti. Felépítése kifejezetten monitoros hatású, hiszen a felül lévő tweeter és mélyközépkettőse a

A Seconda minden részletében igazi olasz mestermunka. Szép famunka, alumembőr, vaskos aranyozott csatlakozók teszik még vonzóbbá a jókora állódobozt.

második mélysugárzótól jócskán elkülönülve egy "befalazott" kisdoboz illúzióját kelti.

Hangsugárzókészlete a SEAS-tól származik; a kifejezetten ehhez a sorozathoz kifejlesztett 6,5"-os mélyközépkettőse gumipermes, fekete eloxált alumínium membránja nagyon egyenletes frekvenciamenetű, és zavaró alharmonikusoktól, valamint rezonanciáktól mentes. Szintén alumíniumból készülő lengőcsévéje 38 mm átmérőjű, s a hangsugárzó ABS anyagú fázisjavító kúppal rendelkezik. A nagy dekompressziós kamrával kiegészített, ferrofluid hűtésű 1"-os selyem dómhoz tartozó negyedrendű (24 dB/oktáv meredekségű) keresztváltót a káros egymásra hatások elkerülése érdekében a mélysugárzó másodrendű (12 dB/oktáv) váltójától elkülönítve helyezték

el. Mindkét egység nagyon sima menetű, (nominális és minimum impedanciájuk között 0,1 Ohm(!) a különbség) és gyakorlatilag fázistolás mentes, hála nekik a kevésbé komplex terhelést jelentő hangszárgázók a hozzájuk kötött erősítőket sem veszik különösebben igénybe.

A masszív, aranyozott kettős terminállal ellátott dobozokhoz tartozékként vastag, aranszínű tüskék és stabilabb kítamasztást biztosító fémidomok járnak, elhelyezésük pedig az oldal és hátfalaktól akár 20-30 cm-re is lehetséges, így az elegáns külsejükkel bizonyára könnyen megbarátkozó feleség/barátnő még ebben a lakberendezési szempontból fontos szegmensben sem találhat hibát.

A tavaly megismert Mini, hangulatoságával és gyönyörű hangszíneivel egyből belopta magát a szívembe, problémáim tulajdonképpen csak a nevében is deklarált, finoman szólva is visszafogott dimenziói miatt akadtak, az emberes méretű, stabil és nehéz Seconda-ba azonban ilyesféle okok folytán már véletlenül sem lehet belekötni. A zárt rendszerekről alkotott elméleteket szóról-szóra valóra váltva pontos és gyors basszussal rendelkezik, a menetrendszerűen érkező szőnyeghullámozgató mélyek pedig egyértelműen jelzik, hogy a 32 Hz-es alsó határfrekvencia adat sem nyomdahi-baként került a prospektusba. Mivel a "nyomulás" egyáltalán nem jellemző rá, akusztikailag kifejezetten jóindulatúnak mondható, a falak közelségét az ígéretekhez híven valóban jól tűri, kontrolláltságának köszönhetően pedig még az igazi pincehangok sem okoznak különösebb szoba-problémákat. További kiemelkedő tulajdonságai között mindenképpen első helyre kívánkozok a kistestvérehez hasonló han-

gatos és természetes hangvétele, mely révén a legnehezebb feladatot jelentő akusztikus muzsikák tolmácsolása valóban élményszámba menő, de megszólalásának gazdagsága és zamata még a tisztán szintetikus konzervlemezeket is megkapó színezettel ajándékozza meg.

Közepei könnyedek, gazdagon részletezettek és levegősek, s kellően mély illetve széles szinpadot létrehozva könnyedén szakadnak le a hangszárgázókról, csak úgy, mint a PMC dobozokhoz hasonlóan mindenféle agresszióséget, kozmetikázást vagy tolakodó jelleget nélkülöző, ám részletező képességben a kategória legjobbjai-val vetekedő magasak, melyek szinte mindent megmutatnak, és megvan az a természetes fényük, ami az akusztikus hangszeren túl a csilingelő szintetizátor futamokat is frenetikus élménnyé teszi.

Fentiekből is kitűnik, hogy a Seconda kiszámított ügyességgel lavíroz a természetesség és az analitikus stílus között, barátságosságát és nagyvonalúságát azonban még azokban a pillanatokban sem adja fel, amikor a műsoranyag jellegének függvényében szípkázó magasakban és valószínű információáradatban lubickolhat.

Végezetül ismét előkerül Déki Lakatosék lemeze, melynek fülbemészó hegedűi és brácsái egy szemvillantás alatt felidéznek a Minivel eltöltött kellemes délutánt, annyi különbséggel, hogy a hangszeres ezúttal testesebbek és nagyobbak, a nagybögös pedig a zenekar teljes jogú tagjai közé emelkedik.

A Mini kapcsán megkedvelt zamatos hangszíneket és sajátos hangulati világot tökéletesen visszaadó Seconda telt és pontos basszusának köszönhetően immár valóban teljes értékű hangszárgázó, ráadásul akusztikus környezetre hangolt honfitársainak jó részétől eltérően, popos-roc-kos környezetben még annyira sem tűnik idegennek, mint Pavarotti a U2-val közös nótában. Karakterét tekintve egyértelműen a hosszú távú élvezetet nyújtó típusok közé tartozik, zenei osztályzatához a méretét, kivitelét és megjelenését is hozzávéve pedig nyugodtan kijelenthetem, hogy ennyiért nincsen párja. **Péntek Miklós**

Opera Seconda

Frekvencia-átvitel:	32 Hz - 20 kHz
Teljesítmény:	140 W
Érzékenység:	89 dB
Impedancia (nom./min.):	4/3,9 Ω
Méret:	1025×240×315 mm
Tömeg:	25 kg
Ár:	499.000,- Ft
Forgalmazó:	L'auditeur
Tel.:	217-1778